

SĄD

Skarga wniesiona w dniu 28 maja 2020 r. – ACMO i in. / SRB

(Sprawa T-330/20)

(2020/C 279/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ACMO Sàrl (Luksemburg, Luksemburg) i 69 innych skarżących (przedstawiciele: T. Soames, N. Chesaites, lawyers i R. East, solicitor)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji SRB/EES/2020/52 z dnia 17 marca 2020 r. ustalającej potencjalne przyznanie kompensaty akcjonistom i wierzycielom Banco Popular Español, S.A., na których sytuację miały wpływ przyjęte środki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zwanego dalej „zaskarżoną decyzją”;
- Stwierdzenie nieważności art. 1 zaskarżonej decyzji; albo
- Stwierdzenie nieważności art. 3 zaskarżonej decyzji; albo
- Alternatywnie, stwierdzenie nieważności całej decyzji;
- Obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja, a w szczególności ustalenie, że nie należy się żadna kompensata na podstawie art. 76 ust. 1 lit. e) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 ⁽¹⁾ @ (art. 2) na rzecz wierzycieli (w tym akcjonariuszy), jest obciążona oczywistymi błędami w ustaleniach i naruszeniami prawa, a tym samym narusza prawo własności skarżących. W szczególności skarżące podnoszą, że SRB popełniła oczywisty błąd w ustaleniu i dopuściła się oczywistych naruszeń prawa przyjmując zaskarżoną decyzję na podstawie sprawozdania z wyceny (sprawozdanie z wyceny 3) i „wyjaśnienia” załączonych do zaskarżonej decyzji, będących autorstwa Deloitte Réviseurs d’Entreprises (zwanego dalej „Deloitte”), w których stwierdzono, że skarżące nie odzyskaliby w żaden sposób wiarygodności, jeżeli Banco Popular wszedłby na drogę zwykłego postępowania upadłościowego w Hiszpanii.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że decyzja SRB o wyznaczeniu Deloitte do przeprowadzenia wyceny 3 była obciążona oczywistymi błędami w ustaleniach i oczywistymi naruszeniami prawa, ponieważ Deloitte nie spełniał podstawowego kryterium niezależności na podstawie art. 20 ust. 16 rozporządzenia (UE) 806/2014.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że SRB w niewłaściwy sposób oddelegowała uprawnienia decyzyjne na podstawie rozporządzenia (UE) 806/2014 na Deloitte z naruszeniem zasad ustalonych przez Unię w orzecznictwie w podobnej sprawie 9/56 Meroni ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1).

⁽²⁾ Wyrok z dnia 13 czerwca 1958 r., *Meroni*/Wysoka Władza, 9/56, EU:C:1958:7.